

Değerli Konuklar,

Pamukkale Üniversitesi 2009 yılı akademik yükseltme törenine hoşgeldiniz.

Bu tören için konuşma hazırlarken geçtiğimiz yıllarda neler söylemişim diye merak ettim ve eski konuşmalarına baktım. Tabi tek neden sadece merak değildi, konuşmamı hazırlamak için o kadar az zaman kalmıştı ki, kopya çekmek de aklımdan geçmedi değil. Daha önceki törenlerde:

BAP'a vereceğimiz yeni şekilden bahsetmişim. Tez projelerinden, kurum projelerinden, makale ve kongre desteklerinden,

İşgücü desteklerinden bahsetmişim, laboratuvar teknisyeni alımından, öğrenci asistanlığı uygulamasından,

Kayıt sistemlerinden, altyapı envanterinden, yaptığımız yatırımlardan.

Üniversite olmayı, varlık nedemizi sorgulamışım.

Akademisyen olmanın zorluklarından bahsetmişim: Ne kadar zor ve meşakatli bir yoldan geçtiğimizi, ne kadar düşük maddi getiri ile idare ettiğimizi, bütün olumsuz şartlara rağmen gerek öğrenci yetiştirirken, gerekse de araştırma yaparken üstün gayret gösterdiğimizi. Bunları tekrar etmeye gerek yok, hepsi bugün de doğru, bulduğumuz çözümler işe yarıyor, giderek de daha iyi olacaklar.

Bugün planladığım konuşmam da ise; size üniversitemizin kurumsallaşma yolunda attığı adımların nasıl hızlandığını, Avrupa Üniversiteler Birliği değerlendirme sürecinde sürekli gelişim gruplarının üniversitemizi nasıl güzel temsil ettiğini, iç kontrol ve kalite süreçlerinde başlattığımız yeni girişimleri anlatabilirim.

Farklı olarak yeni başlayan Denizli inovasyon programını, Tubitak ile oluşturduğumuz yakın işbirliğini, BAP'a ayrılan kaynağın rekor miktarını, verdiğimiz desteklerle üniversitemizde düzenlenen hertür bilimsel ve sosyal organizasyon sayısının 2 kat arttığını, artık arkadaşlarımızın ulusal ve uluslararası birçok organizasyona talip olduğunu, üniversitemizde ilk defa dekanlıkların ve bölümlerin kullanımına özel kaynak ayırdığımızı müjdeleyebilirim.

Ya da 15 yıllık üniversitemizde yatırım kaynağı rekorlarının ardarda kırıldığını, üniversite döner sermayelerinin %90'nı batma noktasına gelmişken bizim başımızı suyun üstünde tutabildiğimizi, birçok üniversite sorun yaşarken kadro almak için verdiğimiz mücadeleyi başarıyla yürüttüğümüzü, dış ilişkilerimizde temas kurduğumuz bütün üniversitelerle çok başarılı bir temsil seviyesi yakaladığımızı, erasmus dışı ikili antlaşmalarımızın giderek arttığını söylebilirim.

Hatta İletişim Fakültemiz ve Eğitim Bilimleri Enstitümüzün YÖK tarafından onaylandığını yasalaşır yasalaşmaz açılacağını duyurabilirim.

Ama bunları söylemeyeceğim!

Bugün hazır biz bize iken biraz daha içimize dönük konuşmak ve son zamanlardaki duygularımı sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli arkadaşlarım,

Bütün bu anlatılanları sizlerin desteğiyle, benimle birlikte görev yapan onlarca idari ve akademik idarecimizin katkılarıyla, hep birlikte yapıyoruz.

Üniversitemizde en üst yönetim sorumluluğunu taşıyan, Pamukkale Üniversiteli bir akademisyen olarak bugünlerde, araştırma projeleri, eğitim kalitesi, üniversitemizin dünya üniversiteleri arasındaki yeri gibi önemli konuların önüne başka bir konuyu almak zorunda kaldım.

Pamukkale Üniversitesi'nde akademik ortamın koruması.

Akademik ortam!

Ne arazi, ne binalar, ne bireyler, ne projeler, Üniversitenin gerçek ruhu, en değerli varlığımız.

Birbirinden farklı düşünen ama karşılıklı saygı duyan, tartışan fakat kavga etmeden ortak bir program yürütebilen, akademik hırsıyla ilerlemek isteyen fakat arkadaşını engel olarak görmeyen, standarttan çıkıp yeni şeyler düşünmeye vakit ayırabilen, dogmalara saplanmadan ne kadar aykırı olursa olsun yeni yolları deneyebilen, birşeyler yapmak istediğinde kurumunun kendini destekleyeceğine inanan bilim insanlarının oluşturduğu evren. Bu evrende ne lider var, ne komutan. Kimsenin sözüne sorgulanmadan, araştırılmadan inanılmaz. İnsanlar yalnızca ürettikleri projeler, yayınlar, kitaplar ve

yetiştirdikleri öğrenciler sayesinde saygı görürler. Biz iyisiyle, kötüsüyle, mutlulukları ve üzüntüleri ile bu ortama alışız

Üniversitemiz sınırları dışına çıktığımda inanın içim daralıyor. Dış evrenimizde akademik dünyamızı besleyecek destekler, bize yansıyan enerji, bizi zorlayan devinim giderek azalıyor. Sadece toplumda, kurumlarda değil, üniversitelerin bir çoğunda bile bu ortama destek kayboluyor. Akla ve bilime inanç, bilim adamına güven, eğitim kalitesinin önceliği, geleceğe yatırım, emeğe saygı, fikir özgürlüğü gibi kavramlar artık gündemde değil.

Maddi destekten vazgeçtim, manevi destek bile bilim dünyasına kontrollü veriliyor.

Üniversiteme döndüğümde, sizlerle yeni bir projeyi, bir organizasyonu, geleceği konuştuğumda moralim yerine geliyor. Bir süre kampüste kaldıktan sonra birlikte birşeyler yapabileceğimizi hissediyor, yeni bir çaba için enerji topluyor ve tekrar dışarı çıkıyorum.

Bizim üniversitemizde hiç mi sorunumuz yok? Var, hem de bir sürü.

Burası cennet mi? Mümkün değil, sıcaktan pişerek ders yapıyor, yağmur altında yürüyoruz.

Sadece bir tek farkımız var, isteyen istediği zaman herşeyi sorguluyabiliyor, cevaplara ulaşabiliyor, tartışabiliyor. Eğer düzeltilemeyen bir olumsuzluk varsa mutlaka açıklayacak mantıklı bir nedeni de oluyor.

Ben akademik ortamımızın farklı olduğunu düşünüyorum.

Umarım, rektör olduğum için bana öyle gelmiyordur!

Bütün yöneticilerimizden ve akademisyenlerimizden bu ortamı bozma potansiyeli olan sorunlara öncelik vererek, konsensus içinde en kısa zamanda çözüme ulaştırmalarını rica ediyorum.

Önümüzdeki birkaç sene üniversiteler için çok zor olacak: ekonomik krizle ortaya çıkan bütçe kesintileri, zorunlu hizmet dayatmaları, görevlendirmeler, norm kadro zorlamaları, öğrenci sayılarında *defacto* artışlar, tam gün yasasına sokuşturulan öğretim üyelerinin özlük haklarını değiştiren kurallar, üniversitelerin kaynaklarına el koyma girişimleri, YÖK yasasını daha da

merkeziyetçi hale getirecek yasa teklifi, hepsi üniversitemizin akademik ortamını bozma potansiyeli olan tehditler. Bu yüzden mümkün olduğunca elde ettiğim her bilgiyi bölüm başkanları ile toplantı yaparak paylaşıyorum, istiyorum ki üniversitedeki herkes gelecekteki bulanıklığı görsün, kimse başkasından daha bilgili olmasın, birbirimize karşı kuşku, güvensizlik oluşmasın. Eğer herhangi bir konuda tercih yapmak zorunda kalırsak kurallar açık olsun nasıl yapıldığını mutlaka herkes görsün.

Bu sene akademik törenimiz biraz geçikti. Tek nedeni, kadrolarda yaşanan sıkıntının açıklığa kavuşmasını beklememizdi. İstedik ki, bugün düzenlediğimiz törende yükseltmesi yapılan arkadaşlarımızın mutluluğuna, gelecek kaygısı duyan arkadaşlarımızın gölgesi düşmesin. Mutlu olacaksak hep birlikte mutlu olalım.

Değerli Arkadaşlarım,

Ben üniversiteme güveniyorum, bu üniversitenin farklı olduğuna inanıyorum ve Pamukkale Üniversitesi'nin bir mensubu olmaktan gurur duyuyorum. Genç meslektaşlarımıza bu duygularım abartılı gelebilir, ama yeteri kadar üniversite görmüş, idari tecrübesi olan, işlerin nasıl yürüdüğünü bilen kıdemli meslektaşlarım beni anlayacaklardır.

Bu törende, yaptıkları çalışmalar, yayınladıkları makaleler, kitaplar ve en önemlisi harcadıkları emekle akademik yükseltmeye hak kazanmış olan arkadaşlarımızı onurlandırıyoruz.

Ben Pamukkale Üniversitesi'nin Rektörü olarak, üniversitemiz adına, hepsine *Akademia* mıza yaptıkları katkılardan dolayı teşekkür ediyor, gösterdikleri başarıdan dolayı tebrik ediyorum.

Geleceğin daha aydınlık olması için hep birlikte çaba göstermeyi diliyor, hepinize saygılarımı sunuyorum.